

слънцето темне понъкогашъ? Защо то понъкогашъ даже по срѣдъ пладне, става така темно, щото пилетата бѣгатъ по своите гнѣзда, хората са разбѣгватъ отъ полето, сичко са уплашва . . . ала глѣдашъ, — слѣдъ нѣколко минути слънцето са пакъ показва, пакъ става свѣтло, и сичко трѣгва пакъ така, както си е било и по-напредъ? Истина ли е, питахъ, че магиосниците закриватъ слънцето съ своите брѣскалки? Истина ли е, че дяволътъ го закрия съ своего крило? Единъ старецъ ни разсказаше, че той прочелъ една книжка, въ която са говорило, че въ той и въ оня денъ непрѣменно трѣбало да стане затмѣние.“ Когато азъ разсказахъ сичкото това на г. Алексѣевича, то той махна съ рѣката си и рѣче: „Празни работи! Сега ще да видишъ, че това сѫ празни разговори. Месѣчината, каза той, около коя планета са вѣрти?“ — „Около земята.“ — „А земята?“ — „Около слънцето.“ — „А що, каза той, немѣ не може да са случи така, щото когато месѣчината са вѣрти около слънцето, то да премине между слънцето и земята и да го затули на нѣколко минути?“ — „Разбира са, че може,“ — „А ако може, то знай, че месѣчината закрива слънцето и отъ нея пада сѣнка на земята. Така ли е или не?“ — „Види са, че е така . . . А защо и да не бѫде така! Ето ти и доказателство: ако между препеляшката и между свѣщта да туrimе нѣкоя пара, то отъ парата на препеляшката би станала сѣнка, и свѣщта за препеляшката би са затмила.“ — „Така сѫщо са затменията и слънцето за земята. На ти още единъ